

Matokuuri

Istun Portugalin agenttimme kanssa työmaaruokalassamme särpimässä meren herkkuja. Tarjoilijat tuntuvat tuntevan meidät ja ehkä kaikki muutkin asiakkaat, koska juoksevat tukka suorana täyttääkseen toiveemme.

Cervejaria sijaitsee uskomattoman leveän Avenida da Libertaden varrella. Monet ylilevät puistokadut halkovat Portugalin pääkaupunkia. Ne ovat peräisin vauraalta siirtomaajalalta. Silloiset hallitsijat halusivat osoittaa etenkin espanjalaisille, että on millä mällätä. Ja onhan Portugalilla hieno menneisyys maailman merien valloittajana. Portugalilaisille Kolumbuskin on oman maan mies.

Ruoan äärellä tulee parannettua maailmaa. Ja tahti sen kun tihentyy aterioinnin edistyesä. Ravintolan kansainvälinen nimi restaurant johtuu sanasta restauroida eli saattaa ihminen entiselleen, toimintakuntoiseksi.

Kysyn ystävältäni, jo päätyöstään eläkkeelle jääneeltä herrasmieheltä, mistä Portugalin taloudellinen kurimus johtuu. Hän melkein pomppaa pystyyn. Sosialisteista! Ne ovat tuhonneet talouden ja saattaneet maan perikatoon.

Työnteko loppui neilikkavallankumoukseen vuonna 1974. Sen jälkeen on vaan perustettu uusia tehottomia valtion firmoja, joiden pomoille maksetaan hullun suurta palkkaa. Julkinen sektori paisuu. Joka kolmas työntekijä saa keinotekoista päällikkölisää. Tässä maassa vallitsee täysi sosialistinen mafia!

Portugalilainen jatkaa vielä kiihtyneenä. Hän tuli eräältä matkalta kotiin juuri vallankumouksen päivänä ja halusi ottaa lentokentältä taksin kotiin. Taksikuskit mylvivät yhteen ääneen, että nyt ei ajeta, nyt on vallankumous. No, kolmen vartin odottelun jälkeen moni halusi ajaa. Tänään Lissabonin lentokentän taksi on täysin mafian käsissä.

Mutta miksi sitten Portugalin parlamentti äänesti sosialisti Socratesin säästöohjelman nurin ja kaatoi hallituksen? Eikö siitä seuraa vielä pahempaa? Totta kai äänesti. Oppositio ei tyytynyt sosialistien vähän pintaa hivelemään ohjelmaan, vaan halusi kunnollista mato-kuuria.

Portugalin pienellä kansakunnalla on menestyksekkäs siirtomaahistoria takanaan. Se oli myös raakaa aikaa. Diktaattori Salazar ei halunnut puhuakaan siirtomaiden itsenäistymisestä, vaan satsasi sotimiseen. Salazar sai mennä vuonna 1968, ja pääministeriksi tuli Caetano. Sotiminen siirtomaissa kuitenkin jatkui aina neilikkavallankumoukseen.

Portugali tunnettiin aikanaan maana, johon suomalaisetkin kenkä- ja vaatefirmat siirsivät tuotantoaan. Sieltä tuli kelvollisia tuotteita halvalla. Homma rupesi murenemaan, kun selvisi, että halvat tuotantokustannukset perustuivat paljolti lapsityövoimaan.

Mielestäni portugalilaiset ovat kuitenkin kunnollista ja tunnollista väkeä. Ei ole mitään mañana-menoa. Ainakin yksityisissä teollisuusyrityksissä tehdään kunnolla töitä ja pidetään, mitä luvataan. Tämä lausuntoni perustuu yli kahdenkymmenen vuoden kokemukseen sikäläisestä menosta.

Kun arvioidaan syvemmin Portugalin tilannetta, esille nousee kansan koulutustaso. Joskus sanotaan, että opiskelemalla pääsee varmemmin sisähommiin. Sitäkin, mutta vähän enemmän opiskellut löytää helpommin uuden paikkansa, jos työpaikka menee alta.

pajen